

syn til de 2 Sæts, Tryksager og Vareprøver, kan jeg i alt Fald ikke se, at der er noget til Hinder for, at gaa til en Forhøjelse fra 4 til 5 Øre. Jeg skal, som sagt, indrømme, at det giver ikke saa overmaade mange Penge i Kassen, men ogsaa for Systemets Skyld forekommer det mig rigtigt at tage det med.

Jeg skal erkende, at en Forhøjelse, navnlig en Forhøjelse, der bliver følelig af Avisportotaksterne, er ikke heldig for den almindelige Befolkning, men jeg er ikke saa overbevist som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds om Avisernes kulturelle og veldørende Indvirkning overalt, hvor de komme. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at der kan være adskillig Grund til at sætte Spørgsmaalstegn ved Nyttens af den kulturelle Indflydelse, de have, men jeg erkender naturligvis, at vi ere nu en Gang i den Grad blevne vant til at læse Aviserne, saa vi ere jo nødt til at have dem, og de maa derfor ogsaa kunne forsendes for en saa billig Penge ud til Landets fjerneste Egne, at heller ikke de Folk, der leve der, skulle undvære den Nydelse, som det er hver Dag at kunne læse sit Blad. Men heller ikke der tror jeg, at Forslaget vil have nogen overordentlig afskrækkende Betydning. Den Forhøjelse, der er foreslaaet, er ikke overdreven stor. Jeg skal ganske vist erkende, at jeg ikke er i Stand til at overse Rækkevidden af den Betydning, det har, at Betalingen for Fremtiden skal udredes efter en anden Metode end hidtil. Men i det store og hele er jeg enig i Forslagets Bestemmelser og tror ikke, det nytter stort at gaa til mindre Forhøjelser end dem, Forslaget fastsætter, thi saa tror jeg ikke, man naar det, man vil, nemlig at skaffe Balance i Postvæsenets Indtægter og Udgifter for et længere Tidsrum.

Blem: Da Postvæsenets Lønningslovsforslag var til Behandling i dette Ting i Fjor, faldt der fra forskellige Medlemmer Udtalelser angaaende en Forhøjelse af Portotaksterne, og disse Udtalelser gik alle enstemmig i den Retning, at man ikke var begejstret for at gaa med til en Portoforhøjelse. Ogsaa jeg udtalte mig i Fjor i en lignende Retning, og i Udvalgets Betænkning for i Fjor henviste man til, at man i Lønningsudvalget havde drøftet, hvorvidt det var nødvendigt at skaffe ny Indtægter til Dækning af disse Udgifter, og der havde man foreslaaet at afskaffe Rabatten ved Frimærkesalget, hvorved der

kunde indvindes en 300,000 Kr. om Aaret. Dernæst havde man foreslaaet en Forhøjelse af Taksterne for Pengeforsendelser, Postanvisninger fra 8, 16, 24 Øre til 10, 20, 30 Øre, hvorved man mente at kunne indvinde en 3—400,000 Kr., og man mente, at det maaske kunde være tilstrækkeligt.

Naar den højtærede Regering nu har forelagt dette særlige Lovforslag om, at vi skulde se at faa en Indtægtsforhøjelse paa 1,284,000 Kr. gennem Forhøjelser paa Porto, paa Pengebreve, Anvisninger, Pakker, Aviser og lignende, saa er dette jo ganske vist en betydelig Forhøjelse. Men det staa nu for mig saaledes, at selv om jeg i Fjor har været med til at udtale mig imod dette, indtil man saa, at det var en bydende Nødvendighed, saa tør jeg ikke udtale mig imod dette Forslag i Aar, thi jeg ser ikke rettere, end at, naar vi skulle ud med Udgifter til disse Lønningslove, der for Postvæsenets Lønningslov og Kontorholdslov og Telegrafvæsenets Lønningslov andrage en Merudgift af 762,400 Kr., og der endvidere har været Tale om Ændringsforslag, som vilde medføre mindst 70,000 Kr.s Udgift, saa komme vi op paa over 800,000 Kr.s Merudgift, og det skal dækkes. Enten skulle disse Penge dækkes ved en Portoforhøjelse, ved ny Indtægter, som det her er foreslaaet, eller ogsaa komme vi til at dække dem paa anden Maade. Jeg ser derfor ikke rettere, end at vi nu staa foran en bydende Nødvendighed for at skulle skaffe Penge, og saa er det temmeligt naturligt, at vi søge at skaffe disse Indtægter ved en Lov, der skaffer os Indtægterne paa det samme Omraade, hvor Udgifterne særlig finde Sted, navnlig paa Postvæsenets.

Det kan godt være, at der er flere Punkter i Lovforslaget, der kunne ændres noget, og det vil sikkert ogsaa, hvis det kommer til Lønningsudvalget, blive behandlet saaledes, at man tager under den nøjeste Overvejelse, hvorvidt der kan være noget at ændre i en eller anden Retning. Jeg tænker mig nu, at man bør udvide de lokale Postdistrikter, inden for hvilke Brevporto kun er 4 Øre, og det ikke alene for Købstædernes Vedkommende, men ogsaa ude paa Landet, og at man her for Kjøbenhavns Vedkommende drager de nærmeste Distrikter udenom Kjøbenhavn ind under samme Porto, 4, eventuelt 5 Øre. Det er f. Eks. saaledes i vort Sogn, at naar jeg skal skrive til en Gaard, der vel ikke ganske er Nabogaarden, men som dog ligger i samme Sogn, skal jeg give 8 Øre. Postdistrikterne ere omkring paa Landet afgrænsede saaledes, at de efter min Me-